

Beregninger i *Finansreddegørelse 1994* viser, at en stigning i den private beskæftigelse på 10.000 personer i gennemsnit har forbedret de offentlige finanser med godt 0,3 pct. af BNP. Målt i løbende priser medvirkede beskæftigelsesvæksten i midten af 1980'erne således til en forbedring af de offentlige finanser på 26 mia. kr. svarende til en forbedring af statsfinanserne på knap 21 mia. kr.

For det andet blev renteniveauet nedbragt markant i perioden 1983-86, idet den gennemsnitlige obligationsrente faldt 3,9 pct.-enheder fra 14,4 pct. i 1983 til 10,5 pct. i 1986. Virkningen heraf på statsfinanserne skønnes til ca. 15 mia. kr. i 1983-priser. Til sammenligning forventes den gennemsnitlige obligationsrente nedbragt med 1,6 pct.-enheder fra 1993 til 1995.

Korrigeres for ovennævnte forhold, kan det skønnes, at mere end halvdelen af DAU-forbedringen på ca. 62 mia. kr. fra 1983 til 1986 ikke var direkte relateret til den førte finanspolitik. I *Finansreddegørelse 1994* er det i øvrigt skønnet, jf. s. 39, at finanspolitikken i perioden 1983-86 bidrog til at nedbringe det samlede offentlige budgetunderskud, inkl. kommuner og fonde, med 7,7 pct. af BNP. Det svarer til 39 mia. kr., hvoraf ca. 10-12 mia. kr. vedrørte den kommunale økonomi.

Det kan endelig bemærkes, at langt hovedparten af de finanspolitiske stramninger fra 1983 til 1986 kan henføres til stigende kommuneskatter, indførelsen af realrenteafgift samt afgiftsforhøjelserne i forbindelse med »kartoffelkur« og »påskepakke« i 1986. Således steg skattetrykket fra 46,6 pct. til 50,9 pct. af BNP. Til sammenligning nedbringes skattetrykket i perioden 1993-95 fra 49,9 pct. til 49,1 pct. af BNP, når der ses bort fra den rent tekniske virkning af bruttoficeringen.

Spørgsmål 5:

Kan finansministeren bekræfte, at statsgælden vokser med næsten 100 mia. kr. fra 1993 til 1995 på trods af det økonomiske opsving?

Svar:

Ifølge Budgetoversigt 2, august 1994, vil statsgælden ultimo 1995 udgøre 596,7 mia. kr. mod 500,4 mia. kr. i 1993 – dvs. en stigning på 96,3 mia. kr.

Stigningen i gælden afspejler de statslige underskud i 1994 og 1995, som er påvirket af såvel finanspolitikken, konjunkturerne samt den historiske udvikling i gælden og dermed i rentebetalingerne.

De betydelige renteudgifter medfører, at det tager lang tid at få vendt gældsudviklingen, især når der ses på gældens nominelle størrelse. Renten har også tidligere haft stor betydning. Fx. steg statsgælden med 126,8 mia. kr. fra ultimo 1982 til ultimo 1984 på trods af konjunkturopsving og stram finanspolitik.

Spørgsmål 6:

»Vil finansministeren oversende udvalget en oversigt over den nye hollandske regerings forslag til finanslov/finanspolitisk stramning eller dens aftale om samme (hvis aftalen endnu ikke er udmøntet)?«

Svar:

Finansministeriet har fra det hollandske finansministerium modtaget vedlagte sammendrag af budgetoversigt vedr. 1995-budgettet.

Den hollandske regering lægger op til en stramning af finanspolitikken. Dette vil bidrage til, at underskuddet på de offentlige finanser som opgjort i henhold til ØMU-kravene ventes at falde fra 4,2 pct. af BNP i 1994 til 3,7 pct. af BNP i 1995. Den offentlige gæld vil stabilisere sig på ca. 80 pct. af BNP.

Som de væsentligste foreslåede initiativer kan nævnes følgende:

En skattepakke vil reducere indtægterne med 4,5 mia. gylden i 1995, stigende til 9 mia. gylden i 1998. Dette vil bl.a. ske i form af en reduktion af bundskatten og en nedsættelse af virksomhedernes arbejdsmarkedsbidrag.

En sparepakke vil reducere de offentlige udgifter med 18,2 mia. gylden over perioden 1995-1998. Beparelserne omfatter bl.a. krav til øget produktivitet i statsadministrationen og reduktion af tilskudsordninger. På det sociale område foreslås sygeforsikringen ændret gennem pri-